

Az Európai Unió
támogatásával

ÁTJÁRÓK

2022-1-HU01-KA210-ADU-000083157

Székesfehérvári Egyházmegyei Karitász

Opis slučaja 1 *Andraš, Ana, David, Johana*

-kratak rezime -

Farnas Noémi Ilona

2023

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

CA

Muški član porodice predstavljen u odeljenju predmeta zatražio je pomoć. Tokom procesa nege, konsultacije su se odvijale na 2 nedelje, u okviru 10 sesija. Andraš i Ana imaju po 50 godina i u braku su 17 godina. Andraš je IT specijalista i radi kao sistem administrator u školi. Ana, nastavnica informatike, je tiša i na terapiju je došla na nagovor supruga. Imaju dvoje dece: David (14) je mršav i provodi dosta vremena igrajući kompjuterske video igrice. Johana (12) ima dečački izgled, nema drugare u školi, ne voli da uči. Otac mi se javio sa pritužbom da njegov sin mnogo vremena provodi pred ekranom. On je neodvojiv od elektronskih uređaja, zapustio je školu, ne održava red oko sebe, ako ga zamolite da ugasi mašinu, ljuti se i ima temperament. Prema Anninim rečima, njen sin je talentovan, studira informatiku, želi da bude programer, ali u poslednje vreme su mu se ocene pogoršale i mnogo se igra i surfuje internetom. Među roditeljima je dosta sukoba, ne slažu se oko pitanja vaspitanja dece i discipline. Roditelji ne predstavljaju jednoobrazno sistem porodičnih pravila po kojima organizuju zajednički život. Majka se udružuje sa decom protiv oca, granice su skliznule. Nedostaje im zajedničko druženje, nepostoji ni zajedničko vreme za jelo. U odnosu oca i sina postoje poteškoće u upravljanju konfliktima i komunikaciji. Otac se teško emotivno povezuje sa sinom, pokušava da ga kontroliše na silu, pošto je bespomoćan, često više i napeti su jedan prema drugom. Problem je u neravnoteži porodičnih uloga, žena nosi teret, ona je tip žrtve, deca ne cene njen trud. Strah roditelja je pristuan da se David udaljava od njih i postoji mogućnost da se uplete u loše društvo u onlajn prostoru i postajane zavisnik. Cilj našeg zajedničkog rada je da ojačamo i podržimo roditeljski podsistem u njihovoj normativnoj ulozi, da zajednički postavimo jednoobrazne granice u pogledu vremena za igru i da deca imaju obaveze i zadatke prilagođene uzrastu. Jačanje porodične kohezije, mapiranje porodičnih rituala, resursa, obrazaca vezanosti. Razvijanje novih navika za povećanje vremena provedenog zajedno.

U prvoj polovini terapije imali smo prilično stagnaciju. Uprkos činjenici da smo sa porodicom napredovali malim koracima, motivisalo nas je to što su njihova saradnja i upornost ojačali od druge polovine procesa. Na seansama bez dece, naglasak se postepeno pomerao sa vremena pred ekranom na kvalitet odnosa. Roditelji su se trudili da se povežu sa svojom decom na kreativan način i dosledno se pridržavali dogovorenih pravila. David je osetio očevo prihvatanje i priznanje i lakše je saradivao s njim. Andraš je dosta promenio stav, više nije pokušavao da utiče na decu gnevom i vikom, već nežno i dosledno, u saradnji sa suprugom. Ana je takođe uspela da prepozna svoju ulogu kao mučenice, da deca nisu cenila njene napore, nisu mogli da izraze svoju zahvalnost majci, nego su bili orijentisani na formu zahteva. Nakon seansi majka je mogla da se bolje zauzme za sebe, bolje je zastupala sopstvene potrebe i više puta je uključivala decu u zadatke kod kuće.